

Dato	27. oktober 2017
Sagsbehandler	Ivan Skaaning Hansen
Mail	ih5@vd.dk
Telefon	+45 7244 3112
Dokument	17/05967-27
Side	1/9

Adgangsforholdene for ejendommen matr.nr. 723b Herning Bygrunde, Bryggergade 9A, 7400 Herning

Herning Kommunes sags.nr. 02.34.02-P19-511-15

Ved brev af 11. april 2017 har Vejdirektoratet fra Folketingets Ombudsmand modtaget anmodning om at vurdere, om Herning Kommunes svar af 15. august 2016 til J skal anses for en afgørelse i forvaltningslovens forstand, som Vejdirektoratet som klagemyndighed kan tage stilling til. Ombudsmanden har desuden bedt Vejdirektoratet om at tage stilling til, om Herning Kommune burde have truffet en afgørelse efter vejlovgivningen, hvis kommunens svar ikke kan anses for en afgørelse.

Vejdirektoratet har den 1. september 2017 udfærdiget udkast til afgørelse. Der er ikke modtaget bemærkninger hertil inden for høringsfristen den 18. oktober 2017.

Vejdirektoratets afgørelse

Herning Kommunes afgørelse af 15. august 2016 om, at kommunen ikke kan tage stilling til, om hegnet langs den private fællesvej udlagt på matr.nr. 723 b og matr.nr. 724 (Bryggergade 11) begge Herning Bygrunde, kan fjernes, er ugyldig og hjemvises til fornyet behandling.

Vejdirektoratet kan ikke tage stilling til Herning Kommunes afslag af 15. august 2016 på at genoptage sagen om adgang til Ejerforeningens fællesareal, idet Herning Kommune behandler dette spørgsmål efter saneringsplanen. Vejdirektoratet er ikke rette klagemyndighed for afgørelser truffet med hjemmel i saneringsplaner fastsat med hjemmel i saneringsloven¹, nu lov om byfornyelse og udvikling af byer².

Vi henviser til begrundelsen nedenfor.

¹ Lov om sanering, jfr. lovbekendtgørelse nr. 356 af 3. juli 1975, ophæves den 31. december 1984

² Lovbekendtgørelse nr. 1228 af 3. oktober 2016. Administreres af Transport-, Bygge- og Boligstyrelsen.

Baggrund

Vejdirektoratet har ved brev af 20. marts 2013³ afvist klage fra J over Herning Kommunes afgørelse af 30. oktober 2012, idet kommunen med afgørelsen afslog at dispensere fra § 4.5.4 i saneringsplan og deklARATION om gårdlaug for området Mindegade – Dalgasgade – Bryggergade – Bredgade. Kommunen havde således ikke truffet afgørelse efter vejlovgivningen, og Vejdirektoratet kunne derfor som klagemyndighed ikke tage stilling til afgørelsens lovlighed.

Vejdirektoratet udtalte dog vejledende, at det var vores opfattelse, at kommunen burde have benyttet vejlovgivningen til at træffe afgørelse i sagen, fordi privatvejsloven efter vores opfattelse er den specielle lov og ranghøjere retskilde angående problemstillingen med adgang til arealet (privat fællesvej). Kommunen kunne dog benytte saneringsplanens bestemmelser og formål som grundlag for afvejningen af de almene, offentligretlige hensyn – først og fremmest trafikale og vejtekniske hensyn – som skal indgå i en afgørelse om vejadgang efter privatvejslovens⁴ § 62⁵.

Ved brev af 15. august 2016 har kommunen skrevet til J, idet Folketingets Ombudsmand ved brev af 6. maj 2016 har bedt kommunen tage stilling til, om der efter privatvejsloven kan meddeles en overkørselstilladelse til den private fællesvej mellem Bryggergade 9A og 11. Ombudsmanden har endvidere bedt kommunen tage stilling til, om der er grundlag for at genoptage sagen om overkørselstilladelse til Ejerforeningens fællesareal.

Angående adgangen til den private fællesvej mellem Bryggergade 9A og 11 har kommunen i brevet anført, at J er vejejer, idet han ejer en del af den private fællesvej, som den fælles indkørsel udgør. Kommunen har samtidig oplyst, at den private fællesvej giver Js ejendom mulighed for kørende adgang og parkering på egen grund, hvis naboen er enig i dette. Kommunen vil dog ikke blande sig i det privatretlige anliggende mellem ejerne af Bryggergade 9A og 11, men vurderer at der ikke er en væsentlig offentlig interesse i at opretholde dette færdselsareal.⁶

Angående adgangen mellem Bryggergade 9A og Ejerforeningens fællesareal har kommunen i brevet anført, at kommunen anerkender, at den som udgangspunkt ikke kan lade spørgsmålet om privatretlig adgang og færdselsret til et areal indgå i vurderingen af, om der kan gives en overkørselstilladelse. Kommunen oplyser, at den imidlertid har valgt at lave en helhedsorienteret sagsbehandling, idet det ikke alene er et spørgsmål om overkørselstilladelse, men derimod en vurdering, som også baseres på saneringsplanen. Kommunen har fastholdt, at den i sin

³ Vejdirektoratets j.nr. 12/04041 og 12/12512

⁴ Lov om private fællesveje, lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

⁵ Vejdirektoratet henviser i denne udtalelse/afgørelse til reglerne i den gældende privatvejslov, frem for henvisning til reglerne i den i 2013 gældende privatvejslov.

⁶ Kommunen har oplyst det samme i e-mail af 6. juli 2015 og brev af 4. marts 2016, herunder at hegnet, som spærrer for kørende adgang til ejendommene Bryggergade 9A og 11, har stået der meget længe, og at kommunen ikke har grund til at tro, at det er direkte ulovligt opsat.

vurdering skal lade indgå, om der findes andre og mere direkte anvendelige regler, der regulerer adgangen til Ejerforeningens fællesareal. I dette tilfælde en saneringsplan, der alene tillader gående færdsel. Kommunen har anført, at såvel Retten i Herning som Vestre Landsret ved dom af 24. marts 2015 var enig med kommunen i, at afgørelsen ikke alene skulle træffes ud fra privatvejsloven, men også på grundlag af saneringsplanen. Kommunen har derfor fastholdt sine tidligere afgørelser og vil ikke genoptage sagsbehandlingen.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vejdirektoratet kan tage stilling til, om kommunen har truffet en lovlige afgørelse (retlige spørgsmål) efter vejlovgivningen⁷, her privatvejsloven. Men vi kan ikke tage stilling til kommunens vurderinger (skøn) inden for lovens rammer. Det følger af privatvejslovens § 87, stk. 2, jf. § 6, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelsen om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser⁸.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med en sådan afgørelse har fulgt vejlovgivningen, forvaltningsloven⁹ og almindelige forvaltningsretlige regler. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vi har ikke kompetence til at føre almindeligt tilsyn med kommunernes handlinger på vejlovgivningens område. Vi kan derfor kun tage stilling til retlige spørgsmål i sager, hvor en kommune har truffet afgørelse efter vejlovgivningen, og da kun hvis klagen indgives af en klageberettiget part.¹⁰

Hvad er en privat fællesvej?

Ved 'private fællesveje' forstås veje, gader, broer og pladser, der ikke er offentlige veje, jf. lovens § 10, nr. 1, der tjener som færdselsareal for en anden ejendom end den ejendom, som vejen ligger på. Det er endvidere en betingelse, at ejendommene ikke ejes af samme person/personkreds, jf. privatvejslovens § 10, nr. 3.

En vejret er den ret, som ejeren af en ejendom har over en privat fællesvej, der tjener som færdselsareal for ejendommen, jf. lovens § 10, nr. 5.

Ejeren kan have vejret til mere end én privat fællesvej eller kan have direkte adgang til en offentlig vej. Det er uden betydning for vejrettens eksistens, om vejretten udnyttes eller kan udnyttes, og om der er etableret en overkørsel til vejen.

En vejret stiftes typisk ved en privat aftale mellem ejerne af de berørte ejendomme. Men den kan også erhverves ved hævd, eller være tildelt af en myndighed efter bestemmelser i lovgivningen, f.eks. ved udlæg efter privatvejslovens § 26, stk. 2, eller ved ekspropriation.

⁷ Vejloven og privatvejsloven

⁸ Bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser

⁹ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

¹⁰ Det fremgår af Ankestyrelsens hjemmeside, <https://ast.dk/tilsynet/sadan-behandler-tilsynet-en-sag>, at den bl.a. fører tilsyn med, at kommunerne følger den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, herunder forvaltningsloven, og at styrelsen kan rejse en sag på baggrund af henvendelse fra en borger eller af egen drift. Styrelsen behandler dog ikke henvendelser om afgørelser i enkelt-sager, der bliver behandlet af en særlig klagemyndighed.

Dokumentation for vejret kan foreligge som en tinglyst servitut på den tjenende (vejejerens) ejendom, ved vejejerens anerkendelse af vejretten, eller være fastslået i en dom.

Om sådanne servitutrettigheder eksisterer, er derfor som udgangspunkt et privatretligt anliggende mellem ejeren af den ejendom, vejen ligger på, og ejeren af den ejendom, der ønsker at bruge eller faktisk bruger vejen som adgangsvej til sin ejendom.

Hverken kommunen eller Vejdirektoratet kan tage stilling til dette spørgsmål. I tilfælde af uenighed mellem sagens parter må sagen afgøres ved domstolene.

Kommunalbestyrelsen udarbejder en fortegnelse over private fællesveje og udlagte private fællesveje i byer og bymæssige områder, jf. privatvejslovens § 3. Det fremgår af privatvejslovens § 25.

Disse regler har været gældende siden 1. januar 1973.

Den i privatvejslovens § 25 nævnte fortegnelse skal udfærdiges og indrapporteres til Den Centrale Vej- og Stifortegnelse, jf. bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 60 af 15. januar 2016 om vej- og stiregister.

Reglerne om udlæg af private fællesveje og ibrugtagning af udlagte private fællesveje
Privatvejsloven har siden 1. januar 1973 indeholdt regler om udlæg af private fællesveje i byer og bymæssige områder.

I relation til den foreliggende problematik har reglerne siden 1973 stort set været materielt uændret. Der henvises derfor i det følgende til reglerne i den gældende privatvejslov.

Ved udlæg forstås reservation af et bestemt areal til fremtidig anvendelse som privat fællesvej eller privat fællessti, jf. privatvejslovens § 10, nr. 7.

Bestemmelserne om vejudlæg og vejanlæg af private fællesveje i byer og bymæssige områder findes i privatvejslovens kap. 8, §§ 25 – 43.

Vejudlæg og tildeling af vejrettigheder foretages som udgangspunkt af ejerne af de ejendomme, som vejarealet skal ligge på eller ligger på. Det fremgår af privatvejslovens § 26, stk. 1.

Nye vejudlæg skal godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. § 27, stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse bl.a. sikre sig, at de forhold, der er nævnt i stk. 2, er indgået i overvejelserne om udlæggets omfang og placering.

Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde foretage vejudlæg og tildele vejrettigheder til udlagte private fællesveje og private fællesveje. Det fremgår af lovens § 26, stk. 2, nr. 2.

Før kommunen træffer beslutning om vejudlæg eller tildeling af vejrettigheder efter § 26, stk. 2, nr. 2, skal kommunen iagttage en af de to procedurer, der er nævnt i privatvejslovens § 33, stk. 1 og 2. Den endelige afgørelse skal meddeles enhver, der berøres af den. Det fremgår af privatvejslovens § 33, stk. 3.

Reglerne i §§ 26-32, jf. §§ 33 og 35 finder ikke anvendelse, i det omfang private fællesveje er udlagt i lokalplan eller ved beslutning truffet af kommunen efter § 72, stk. 3, hvorved vejens præcise beliggenhed og bredde er fastlagt, og der er opnået vejrettigheder til vejene. Det fremgår af privatvejslovens § 43, stk. 1.

Privatvejslovens udgangspunkt er, at det beror på vejrets- og udlægsaftalerne, hvornår en udlagt privat fællesvej skal anlægges eller tages i brug som privat fællesvej. Parterne må dog ikke tage det udlagte vejareal i brug som privat fællesvej eller anlægge det uden kommunalbestyrelsens tilladelse, jf. privatvejslovens § 41, stk. 1.

Reglerne om etablering af adgang til offentlige veje eller til private fællesveje

Ved adgang forstås en vejtilslutning eller en fysisk etableret adgang fra en ejendom til en vej eller sti for gående, ridende eller kørende færdsel, jf. vejlovens¹¹ § 3, nr. 6.

I privatvejsloven sondres mellem overkørsel og overgang. En overkørsel er en adgang til en privat fællesvej fra en tilgrænsende ejendom eller fra en privat fællesvej, jf. privatvejslovens § 10, nr. 11. En overgang er en adgang til en privat fællesvej for gående færdsel fra en tilgrænsende ejendom, fra en privat fællessti eller fra en anden privat fællesvej, jf. privatvejslovens § 10, nr. 12.

Nye adgange og udvidelse af eksisterende adgange til en kommunevej må ikke etableres uden kommunalbestyrelsens¹² tilladelse. Når det skønnes nødvendigt af vejtekniske eller færdselsmæssige grunde, kan kommunalbestyrelsen stille krav til bl.a. udformning og benyttelse af adgangen. Det fremgår af vejlovens § 49, stk. 1 og 4.

Det kræver kommunalbestyrelsens tilladelse, hvis en eksisterende adgang ønske benyttet af andre ejendomme, end dem adgangen er anlagt og godkendt for. Det fremgår af vejlovens § 50, stk. 1.

Privatvejslovens § 62, stk. 1 og 3, og § 63, stk. 1, indeholder tilsvarende bestemmelser om, at kommunalbestyrelsen¹³ skal godkende anlæg af nye adgange og udvidelse af eksisterende adgange samt benyttelse af bestående adgange til private fællesveje i byer og bymæssige områder¹⁴.

¹¹ Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v., som ændret ved lov nr. 1895 af 29. december 2015, lov nr. 658 af 8. juni 2016 og ved § 4 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

¹² Kommunalbestyrelsen er vejmyndighed for kommunevejene i kommunen. Det fremgår af vejlovens § 7.

¹³ Kommunalbestyrelsen er vejmyndighed for de private fællesveje i kommunen. Det fremgår af privatvejslovens § 1, stk. 2.

¹⁴ Som defineret i privatvejslovens § 3

Når kommunalbestyrelsen meddeler godkendelse efter § 62 eller § 63, skal den sikre, at også de nødvendige tilladelser efter vejlovens § 50 om benyttelse af eksisterende adgange til offentlige veje foreligger.

Tilladelser meddelt efter privatvejslovens §§ 62 og 63 er offentligretlige tilladelser, hvilket betyder, at almene, offentligretlige hensyn – først og fremmest vejtekniske og trafikale hensyn – ikke er til hinder for det ansøgte og tilladte. Spørgsmålet om ansøger kan udnytte tilladelsen, afhænger af de private rettigheder, dvs. aftaleforholdet mellem vejarealets ejer og de vejberettigede grundejere eller hævdvundne rettigheder. Kommunalbestyrelsen har ved sin godkendelse ikke taget stilling til disse privatretlige forhold. Det fremgår af privatvejslovens § 56, stk. 1.

Reglerne om færdselsregulering på private fællesveje i by

Reglerne om færdselsregulering på private fællesveje i byer og bymæssige områder findes i privatvejslovens § 57¹⁵.

Etablering efter ansøgning og for ansøgers regning

Grundejere må ikke etablere eller ændre på færdselsregulerende foranstaltninger på en privat fællesvej, herunder afspærre en privat fællesvej ved opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde, uden kommunalbestyrelsens tilladelse. Og kommunen kan ikke give sin tilladelse uden først at have indhentet politiets samtykke. Det fremgår af privatvejslovens § 57, stk. 1.

I forbindelse med en sådan ansøgning skal kommunen vurdere, om almene, offentligretlige hensyn, først og fremmest vejtekniske og trafikale hensyn, taler imod det ansøgte.

Hvis vejtekniske og trafikale hensyn ikke taler imod det ansøgte, men kommunen er bekendt med en uenighed mellem sagens parter, kan kommunen lovligt træffe afgørelse efter at have afvejet de modstridende interesser blandt vejejerer og de vejberettigede.

En tilladelse efter privatvejslovens § 57, stk. 1, er en offentligretlig tilladelse, jf. ovenfor.

Etablering efter kommunalbestyrelsens og politiets bestemmelse og for kommunens regning

Uanset de privatretlige aftaler mellem vejejerer og de vejberettigede og uanset en tidligere offentligretlig tilladelse kan kommunalbestyrelsen med politiets samtykke bestemme, at der på en privat fællesvej skal etableres eller foretages ændringer i lovlige færdselsregulerende foranstaltninger på vejen, herunder afspærring for visse færdselsarter. Kommunen afholder udgifterne hertil. Det fremgår af privatvejslovens § 57, stk. 2.

Kommunen kan træffe en sådan afgørelse, når almene, offentligretlige hensyn, først og fremmest vejtekniske eller trafikale hensyn, taler for denne løsning.

¹⁵ Privatvejsloven har indeholdt sådanne bestemmelser om færdselsregulering af private fællesveje i byer og bymæssige områder siden 1. januar 1973 – den tidligere privatvejslovs § 44 – og før 1. januar 1973 var forholdet reguleret i den daværende færdselslovs § 57, nu § 92.

Der er intet til hinder for, at en afgørelse efter § 57, stk. 2, træffes på baggrund af en ansøgning fra en borger.

Vores vurdering

Offentligretlig tilladelse til at fjerne afspærringen mellem Bryggergade 9A og 11

Ved e-mail af 6. juli 2015 til J oplyser kommunen, at der ikke er grundlag til at mene, at hegnet, der afspærrer den private fællesvej mellem Bryggergade 9A og 11 er ulovligt etableret. Kommunen oplyser endvidere, at der ikke er offentligretlige hensyn, der taler for, at kommunen med hjemmel i privatvejslovens § 57, stk. 2, kræver hegnet fjernet. Kommunen er dog sindet at give en offentligretlig tilladelse efter § 57, stk. 1, jf. stk. 2.

Idet der ikke er grundlag for at antage, at Herning Kommune har indhentet politiets samtykke til ændring af den færdselsmæssige regulering på denne private fællesvej, anser Vejdirektoratet kommunens e-mail af 6. juli 2015 som en orientering – en positiv forhåndstilkendegivelse. J har således ikke fået tilladelse til at fjerne hegnet ud til Bryggergade.

I Herning Kommunes brev af 15. august 2016 til J – "Opfølgning på Ombudsmandens skrivelse" oplyser kommunen, at J allerede har ret til at benytte arealet til kørende færdsel, da han er vejejer, og udlægget er tinglyst på hans ejendom. Det fremgår endvidere, at den private fællesvej ikke er ejendommens adgangsvej – *(kommunen oplyser ikke, hvilken adgangsvej ejendommen da har)*.

Endelig fremgår det af Herning Kommunes udtalelse af 15. juni 2017 til Vejdirektoratet, at den private fællesvej mellem Bryggergade 9A og 11 anvendes til gående færdsel for begge ejendomme, samt at den del af vejudlægget, der ligger længst væk fra Bryggergade ikke er taget i brug som privat fællesvej.

Som sagen er oplyst, må Vejdirektoratet lægge til grund, at størstedelen af udlægget for en privat fællesvej mellem Bryggergade 9A og Bryggergade 11 er taget i brug som privat fællesvej, og at det grundet porten langs med Bryggergade kun kan udnyttes til gående færdsel.

Vejdirektoratet kan endvidere konstatere, at kommunens oplysninger under sagen har været præget af en så usikker anvendelse af privatvejslovens regler, at det ikke kan udelukkes, at det har fået afgørende betydning for indholdet af kommunens afgørelse af 15. august 2016. Vejdirektoratet findes således, at kommunens afgørelse vedrørende adgangsforholdene til Bryggergade er ugyldig og hjemviser derfor sagen til fornyet behandling i kommunen.

Hvis kommunen i forbindelse med sagens genoptagelse fortsat skulle mene, at der ikke er almene, offentligretlige grunde, der taler for, at kommunen med politiets samtykke, jf. privatvejslovens § 57, stk. 2, skulle kræve porten fjernet, skal Vejdirektoratet opfordre kommunen til at begrunde dette i overensstemmelse med forvaltningslovens § 24. Vejdirektoratet skal ligeledes bede Herning Kommune om at forholde sig udtrykkeligt til de af J i e-mail af 4. oktober 2010 anførte daglige problemer med at finde en p-plads i området, hvilket J bruger som grundelse for sit ønsket om at kunne køre ind på egen ejendom fra Mindegade.

Vejdirektoratet skal endvidere henlede Herning Kommunes opmærksomhed på bestemmelsen i forvaltningslovens § 25, stk. 1, hvorefter en skriftlig afgørelse, der ikke fuldt ud giver parten medhold, skal indeholde klagevejledning, hvis det er muligt at klage over forholdet.

Da kommunen ikke har meddelt klagevejledning i afgørelsen af 15. august 2016, er klagefristen suspenderet, hvorfor Vejdirektoratet nu kan behandle sagen som en klage over afgørelsen om ikke at kræve afspærringen fjernet.

Afslag på genoptagelse af sag om adgang fra Bryggergade 9A til Ejerforeningen Jernkildes areal

Kommunens brev af 15. august 2016 synes at forudsætte, at der på Ejerforeningens fællesareal er en privat fællesvej, idet kommunen *"anerkender at kommunen som udgangspunkt ikke kan lade spørgsmålet om privatretlig adgang og færdselsret til et areal indgå i vurderingen af, om der kan gives en overkørselstilladelse. Herning Kommune har valgt at lave en helhedsorienteret sagsbehandling. Det er derfor ikke alene et spørgsmål om en overkørselstilladelse, men derimod en vurdering som også baseres på saneringsplanen*

[...]

Vi fastholder, at vi i vores vurdering skal lade indgå, om der findes andre og mere direkte anvendelige regler der regulerer adgangen til Ejerforeningens fællesareal. I dette konkrete tilfælde en saneringsplan, der alene tillader gående færdsel gennem en låge.

Vi holder os også for øje, at Retten i Herning ved dom af 19. november 2013 godkendte Herning Kommunes afgørelse vedr. overkørselstilladelsen til Ejerforeningens fællesareal. Retten var enig med kommunen i at afgørelsen ikke alene skulle træffes ud fra privatvejsloven, men også måtte ske på grundlag af saneringsplanen. Denne dom er stadfæstet af Vestre Landsret den 24. marts 2015.¹⁶

Vi fastholder vores tidligere afgørelser og ønsker ikke at genoptage sagsbehandlingen medmindre der fremkommer nye væsentlige oplysninger i sagen."

Vejdirektoratet må konstatere, at kommunens tidligere afgørelser om adgangen mellem Bryggergade 9A og Ejerforeningens fællesareal er truffet efter saneringsplanen, som vi ikke er klagemyndighed i forhold til, og vi kan derfor ikke tage stilling til lovligheden af kommunens afvisning i brev af 15. august 2016 af at genoptage disse afgørelsessager.

Vejdirektoratet skal blot gentage, at efter Vejdirektoratets opfattelse er privatvejsloven, her § 62, den særlige bestemmelse - *lex specialis* - vedrørende adgang fra en ejendom til en privat fællesvej. Dette forhold udelukker ikke – således som det også kommer til udtryk i dommen af 19. november 2013 – at andre lovlige hensyn, herunder en fortsat gældende saneringsplan fra 1987, inddrages i kommunalbestyrelsens samlede vurdering af en ansøgning, der skal behandles efter privatvejslovens § 61, stk. 1.

Søgsmålsvejledning

¹⁶ (Vejdirektoratets note) Denne dom er stadfæstelse af Herning Byrets dom af 26. januar 2015 vedrørende kommunens påbud om etablering af fast hegn, mur, hæk eller lignende mellem matr.nr. 723b og matr.nr. 694r.

Vejdirektoratets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 6, stk. 2, i henlæggelsesbekendtgørelsen.

Hvis I ønsker, at domstolene skal tage stilling til vores afgørelse i klagesagen, skal søgsmål være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. privatvejslovens § 88.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

I er velkomne til at kontakte mig, hvis I har spørgsmål.

Kopi af dette brev er sendt til

- J, ejer af Bryggergade 9 A
- M, ejer af Bryggergade 11
- M K, administrator for ejendommen matr.nr. 694r Herning Bygrunde - moderejendom for de 30 ejerlejligheder, Ejerforening
- J, ejer af matr.nr. 735 a Herning Bygrunde, Mindegade 16, hvorpå en del af vejudlægget for Jernkilde ligger.
- B, Mindegade 16, 7400 Herning, ejer af matr.nr. 735 a Herning Bygrunde, Mindegade 16, hvorpå en del af vejudlægget for Jernkilde ligger.